

BÉKEHARANG

✦ HITMÉLYITŐ, ERKÖLCSNEMESITŐ ÉS ALKOHOLELLENES LAP ✦
ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2 P, AMERIKÁBAN 1 DOLLÁR, EGYES SZÁM 20 FILLÉR

Uj esztendő - uj alkalom

Sokan felsóhajtának ilyenkor, egy új év küszöbén, hogy ugyan mi jót hozhat ez a most megkezdett új időszak. Már nem is olyan világot élünk, amikor valami szépet remélhetünk. A legnagyobb baj pedig, hogy egyik év elmúlik a másik után, öregszünk és még reményünk sem lehet, hogy valamikor jobb lesz. Így ma-holnap leperreg életünk ideje és semmi örömünk sem volt. Talán valaki még hozzát teszi: rosszkor születünk, hiába. Mire mutat azonban az ilyen gondolkodás, az ilyen beszéd? Arra, hogy nem annyira a világ helyzete rossz, hanem mi vagyunk rosszul beállítva, vagy ahogy még mondani szokták, rossz szemüvegen keresztül nézzük a körfülményeket. Tehát próbáljuk a dolgokat úgy megnézni, ahogy kell és meglátjuk, hogy hamarosan másképpen fogjuk megítélni úgy a magunk helyzetét, mint a világon történő dolgokat.

Azok, akik úgy gondolkoznak, vagy beszélnek, ahogyan fent meg van írva, azok a világot úgy tekintik, mintha ez a mennyország volna, ahol már csak gyönyörűség, öröm és béke van. Elfelejtik, hogy mi azért vagyunk a földön, hogy alkalmassá váljunk a boldogabb, jobb létre és azért, hogy másoknak hasznára, javára legyünk. Az az ember, aki elfelejt minden nap másra is gondolni, nemcsak magára, az sohasem fogja megtalálni életének értelmét, az sohasem fog a maga számára megelégedést, lelki egyensúlyt szerezni.

A helyes beállítás a fontos. Be kell látni, hogy a világ folyása nem tőlünk függ és nem a mi dolgunk ezen a világon mindent megkritizálni, minden hibát meglátni, mindenkiben csak a rosszat észrevenni. A mi feladatunk mindent meglátni, amint van, de azután mindjárt azon gondolkodni, hogy ebben az adott helyzetben mit tehetünk, hogy felebarátaink terhére megkönnyítsük, szomorúságukat eloszlassuk, könnyeiket letöröljük. Azon gondolkozni, hogyan tudunk fájdalmat enyhíteni, a fáradtakat felüdíteni, a megzavartakat kibékíteni és az elcsüggedtekbe reménységet sugározni. Hogyan változik meg azonnal életünk, ha egyszerre ezer feladatot látunk magunk előtt. Most már nem fogunk amiatt sóhajtozni, hogy milyen kevés öröm jutott nekünk, milyen kicsiny az a

ház, melyben lakunk, vagy milyen kicsiny az a kör, amelyben forgolódnak. Ellenkezőleg, mindent szépségnek, nagyoknak, soknak fogunk itélni. De látván a sok szenvedést, fájdalmat, könnyeket és reménytelenséget, érezni fogjuk azt is, hogy kötelességünk azzal a kevéssel, amink van, azok sorsán enyhíteni, akik nálunknál többet nélkülöznek és szenvednek. Igen, gyönyörűség lesz számunkra, ha itt-ott egy embertársunk arcára mosolyt varázsolhatunk, neki örömet szerezhetünk.

Ezen felül lassan meglátjuk azt is, hogy milyen kiváltságos annak a helyzete, aki ismeri Isten ígését és abban ráakadt az Üdvözítő dicsőséges alakjára. Milyen szomorú is egy olyan ember élete, aki nélkülözi a Megváltó csodálatos életképét. És milyen boldogság mindenütt és mindig csak Őt látni magunk előtt. De még ennél is boldogítóbb tudat az, hogy Ő mindenütt és mindig előttünk jár és nekünk nem kell aggodalmaskodnunk a holnap miatt, mert Jézus holnap is diadalmasodni fog életünkben, ha Ő utána fogunk menni. Tehát nem Őt hívjuk magunk után, hanem mi követjük Őt, ami azt jelenti, hogy Ő mindig előttünk van és marad.

Lehet-e pedig az új esztendő sötét vagy ijesztő, ha Jézus ebben az évben is, egyik nap a másik után, előttünk jár. Ahol Ő van, ott minden világos, ott minden jó és minden szép. De Jézus az ezer feladat közt erőt is fog adni és örömet, hogy amit reánk bízott, elvégezhessük. Meleg hála fogja betölteni szívünket, hogy az új évbe beléphettünk és hogy részt vehetünk mi is embertársaink szolgálatában. Valóban a legnagyobb fel-fedezés, amelyet ember tehet, az, hogy neki igen sok tennivalója van itt a földön. A szó legjobb értelmében, nincs itt senki, aki panaszkodhatna amiatt, hogy nincs dolga, hogy munkanélküli. Csak kérmünk kell Jézust, hogy nyissa fel szemünket, hogy meglássuk az ezer és még több alkalmat.

Nincs üresség, nincs sötétség, mert ezer feladat vár megoldásra az Üdvözítő fényében. Reménységünk, hogy sok embernek megmutathatjuk az utat Jézushoz az új esztendőben. És ekkor még az örök élet reménysége is szinte testet ölt előttünk. Igen, az élő Üdvözítőnk a feladataink megoldása után vár fényes királyságában reánk. Így

már azon se kell busulnunk, hogy oly hamar mulik el egyik év a másik után. Csak hadd muljanak, mert így jutunk közelebb azok szemléléséhez, amelyeket itt remélünk és hitben készülünk elnyerni.

Tehát nem születünk rosszkor. Telve vannak napjaink alkalmakkal, melyeket meg kell ragadnunk. Es mialatt felebarátunk testi és lelki javát keressük, megtaláljuk saját életünk célját és örvendez a szívünk, hogy ily nagy és világot átformáló időben élhetünk és mi is részt nyerhetünk a hatalmas munkában. Szívükből kívánjuk, hogy mi meg-lássuk Azt, Aki mindeneket alkotott és mindeneket igazgat. Őt, Aki minket szeretett és Aki azt akarja, hogy az Ő szeretete az új esztendőben is töltse be a mi szívünket és hogy ez a szeretet irányítsa utjainkat és cselekedeteinket az új évben. Ekkor lesz ez számunkra új alkalom a munkára, mely által hasonlónak leszünk Őhöz. Vigyen minket ez az új év közelebb a Hozzá való hasonlósághoz, nemcsak beszédben, hanem cselekedetben is.

T.

A barátság értéke

Jób. 6. 21—24.

Amíg gazdag volt, barátaiban nem volt semmi fölényesség és tartózkodás. Egyenrangú félnek tekintették és szívesen ültek asztalához. Barátságosak és kedvesek voltak, de hogy is akartak volna Jóbbal szemben valami fölényes modort felvenni. De most Jób, a nyomoruság idején, a bajok között, megismerte a barátság igazi értékét. Ezek részvétellel voltak hozzá, meglátogatták, leereszkedtek melléje, de mily fölényesen kezelik és Jób szomorúan kiált fel: — »Igy lettetek ti most semmivé; látjátok a nyomort és féltek« — Félték nyomoruságát látván.

22.) — Félték, hogy valamit kér. A földi barátság rendszeren csak addig tetszetős, míg nem kerül nagyobb áldozatba, mint amennyit arra szántunk és mint amennyit az nekünk megér. Barátok egymást litogatják, ajándékot és uzsonnákat adnak egymásnak, de mindig ott van a hátsógondolat, hogy — visszaadni valami módon. A földi barátság ritkán ismeri azt a fogalmat, melyet az Ur Jézus így fejez ki: — Semmit sem várván. (Luk. 6. 31—35.) És ebből a földi barátságból mily sok versengés és harag származik később. Ha egy barát nyomoruságba jut, oh, hogy félnek az emberek, mint féltek azok is, kikhez ily keserűen szól Jób. Félnék, hogy esetleg rájuk szorul, talán ajándékozni kell időt, pénzt, büszkeséget. Félnék, hogy többre kerül ez a barátság, mint amennyit nekik érhet. Azután az emberek, hogy szegyenlik az elszegényedett, tönkre ment barátot. Valami köteles látogatást még csak tesznek nála, de azután sietnek tullenni ezen a kellemetlen helyzeten mennél előbb. Hányszor szegyenlünk egy-egy lekopott barátunkkal találkozni. Jaj, csak meg ne lássák. Talán neked is ilyen barátaid vannak, vagy talán te is csak ilyen barát vagy? Oh, mily dicsó, hogy

az Ur Jézus nem szégyel senkit. Bármily szegény elesett vagy, — szeretettel van veled és minden ember előtt mindenkor megmutatja, hogy Ő a te barátod. Ha te is csalódtál barátodban, kik csak fölényeskedtek nyomoruságodban és úgy éreztél magad velük szemben, mint Jób, óh jőjj ehhez az igazi, hűséges és jó baráthoz, Jézushoz. Próbáld meg egy komoly átadás útján az Ő tiszta barátságát megszerezni és meglátod, hogy soha nem lesz okod megbánni.

23.) — Szabadítsatok ki az ellenség kezéből — Így sikolt fel Jób. De hogyan? Annak kezéből, kinek karmai között Jób volt, ember nem tud szabadítani. A sátán karmaiból nem tudták kivenni. Fölötte sopánkodni, fölényes tanácsot adni, bírálgatni életét, levizitálni, azt tudtak, de azokból a nyavalyákból szabadítást adni és a hatalmasok kezéből kivenni nem tudták. És nem tud ma sem senki, csak — Jézus. Ezek Jób régi idejéből való jómodu barátok voltak, de itt tehetetlenek, mert csak Jézus jött azért, hogy a sátán munkáját megromtassa. (I. Ján. 3. 8.) Nincs más név, amely által megtartatnánk, mint Jézus Krisztus neve.

24.) — Tanítsatok meg engem és elnémulok. Jób nyomoruságos helyzetében vágyik tanulni. Mily sokan nem szeretnek tanulni az Urtól, pedig Ő hogy tanítaná őket. Sokan vannak tanítók, de kevesen, akik igazán tanulni akarnak. Ez a mai világ egyik tünete. A gyerekek is olyan tulokosak. Igen, már azok is mindent akarnak tudni, de csak hamar és keveset tanulva. Ha azután valami keveset tudnak, azt gondolják, hogy kanálal, ették a tudományt. Sokan a bajban sem akarnak tanulni, hanem ők oktatnák Istent, hogy mit tegyen. Talán te is viselkedtek már így az Urral szemben? Oh, ne bántsd meg Őt ilyen türelmetlen és keserű viselkedéssel, hanem akard magadat sze etet. el az Ő szent tanító kezére bizni. Boldog, aki tanulni akar az Uról és elnémul, mint a bárány, mikor nyírják. Sok embert tanít az Ur, de nem értik meg, mert nem maradnak vesztég, némán. Tanulj meg vesztég, némán figyelni nehézségeid és fájdalmaid között és meglásd, meg fogod érteni az Ur tanítását.

Azt is mondja Jób: — Ha valamit vétettem, adjátok megértenem. — Mily sokan nem értik jobban, amit tesznek és az emberek, hogy rájuk rohannak. Isten elnézi a tudatlanság idejét és ad alkalmat, hogy valaki megérthesse saját lelkének állapotát és mi oly sokszor türelmetlenek volnánk. Nem engedjük, hogy megérthesse, mert úgy rárohanunk, hogy elmegy a kedve attól, hogy magába tekintsen.

Azután vágyakozunk mi is, hogy megérthes-sük, amit vétkeztünk. Megértsük és ne kicsinyel-jük le. Istennek gyermeki is, sokszor olyan kö-zömbösek tudnak lenni nyomoruságukkal szemben. Nem tudnak sirni vétkeik fölött, mint Péter, midőn megtagadta az Urat. Vágyakozunk, hogy megér-thessük, hogy mily bánatot szereztünk az Urnak és mily szegényt hoztunk nevére. Erre a megértésre gondol a zsoltáríró, amikor azt mondja: — »És

könnyekkel itass engem nagy mértékben.»

E bánaton át érkezünk el Jézushoz, találkozunk vele, tesszük barátunkká, vethetjük belé bizalmunkat és tapasztalhatjuk megmentő crejét.

I. j.

Közösségünk az Atyával

I. Ján. 1. 3.

(D. Dr. Nuelsen János püspök beszédének kivonata, amelyet a freudenstadti központi konferencián mondott 1935. szeptember 22-én.)

Mit értünk közösség alatt? Van érdekközösség, pl. üzleti, a forgalom fellendítése céljából. Házassági közösség és egyleti közösség, stb. Mindezek arra irányulnak, hogy az életviszonyokat megkönnyítsék. Ha érdekünk nem érvényesül, akkor megszakítjuk ezt a közösségünket. Így cselekedtek egyes nemzetek, így van ez sok esetben a házassági közösséggel is. Az utolsó években láttuk itt, Németországban és másutt is, a nép- és védközösség gyakorlását, nemcsak az előnyös dolgokat illetően, hanem az áldozatok terén is. Ez által is Isten parancsát és rendjét teljesítettük. A mi közösségünk értelme a Szentírásból ered, mert a mi közösségünk az Atyától és az Ő Fiától, a Jézus Krisztustól van. Ez a közösség tehát nem egyházi, vagy más egyleti közösség, hanem isteni, krisztusi közösség. Ez magasztos tudat! Mi, szegény emberek, kik oly kicsinyek vagyunk, hogy is tudunk mi pillanatnyi lények, közösségben élni a Mindenhatóval, akit elképzelni sem tudunk. Milyen megalázkodása ez Istenünknek. Ez csak a Jézus Krisztusban lehetséges. Ő köztünk úgy élt, hogy Istent láthattuk benne. Ez a Jézus szállt le hozzánk és Ő általa jött közibénk maga az Isten. Isteni közösség, nemcsak csalóka fény, hanem a legkézzelfoghatóbb valóság. Ő életvalóság, Ő valóbb, mint bármi, amit szemünk lát. De hogyan lehet közösségünk Jézussal? Ha Őt úgy nézzük, mint ahogyan Ésaías nézte, aki saját tisztátalanságát látta, majd pedig Isten dicsőségét szemlélte. Mi mindig rosszabbakkal szemléljük magunkat összehasonlítani, mikor Ő bünt nem ismert, Ő makulanéklü volt? Ha az Ő életét tanulmányozzuk, akkor látjuk csak igazán a nagy különbséget közte és közöttünk. Ezt érezzük különösen, ha az Ur asztalához közeledünk. Ekkor látjuk és tudjuk átélni igazán, hogy miért kellett neki meghalnia és hogy közössége van velünk. A mi közösségünk tehát a Fiu által jött és Ő általa a bűnök bocsánata és az Atyával való közösség is. Eggyé tett, mint a szőlővessző a szőlőtökével eggyé lesz a vinélér keze által. Ezt a közösséget nem külső formák hozzák létre, hanem benső életközösség Istennel. A vele való összeköttetés maradandó közösség, mert Ő nem csak megbocsájt, hanem gyógyít is és megóv. De nem csak Ő halt meg, hanem minekünk is meg kell halnunk, hogy aztán feltámadjunk és éljünk Ő-

vele. Élünk egy életet isteni erőben. Erőt adott, hogy a jelen kísértéseket, bűnöket és gonosz cselekedeteket legyőzzük. Ha Krisztus él mibennünk, akkor az Ő közösségébe tartozunk. Ezt a közösséget nem adja fel Jézus soha, sem akkor, ha gyengék vagyunk, sem ha elcsüggedünk. A kísértések, sőt a kudarcok idején is, ha Őt keresztesük, a küzdelmek közepette is ott áll melletünk. Ő a közösséget nem adja fel, mert nem haszonségből, nem érdekből kötötte azt, hanem önzetlen szeretetből. Nekünk viszont nem azt ígérte, hogy ez a közösség küzdelemmentes életet biztosít, sőt Ő azt mondja: — »Ha valaki nem veszi fel keresztjét naponta, nem méltó énhozzám.« — Az Ő vele való közösség azonban biztosítja a győzelmet minden kísértés felett és ez a leggyönyörűségesebb dolog az Ő szolgálatában. Ez a krisztusi közösség nem csupán bennünket köt össze, hanem az összes keresztényeket, valamennyi nemzet között. Népközösség az, amit Krisztus hozott. Ahol ez nincs, ott hiányzik az igazi együttérzés és ezt a hiányt nemcsak azok érzik és azoknak árt, akitől elszakadtunk, hanem azoknak is, akik elköltöztették magukat. Ha az Ur asztalához közeledünk, külsőleg is láthatjuk és Krisztus ezt kívánja is, hogy közösségünk legyen, ha lála és feltámadása által. A Krisztus vére tisztít meg minket minden bűntől és erőt ad a győzelemre. Az Urvacso-osztásnál látjuk, hogy a krisztusi közösség egybeolvasztja a különböző véleményűeket, egyéneket és nemzeteket is. Ahol pedig e közösség nincs meg, ott hiányzik valami, ott szükséges, hogy az Uról kérjük, állítsa vissza újból a szeretetben való közösséget. Ha valaki közülünk még nem tudná, mit jelent ez a lelki közösség Jézussal és a testvérekkel, nem tudná, hogy új életet él-e, mégis jöhet az Ur asztalához, mert ha hittel jön, Ő elfogadja. Sokan az Urvacso-életvezete által Krisztust hitben fogadták szívébe és léptek Ő általa az isteni közösségbe. Ezt kérem ma is az Uról, az Urvacso-osztás alalmával.

(Jegyezte: Sebele Gy.)

A GÖGÖS

rossz kereskedő, mert többre becsüli magát, mint amennyit ér.

A gögös daganathoz hasonló, mert csak látzólagos nagysága van.

A gögös olyan, mipt a tyuk: kotkodácsol, ha megtojt.

A gög üzte ki az angyalokat a mennyországból.

—o—

A HARAGOS EMBER

hasonlít a kigyóhoz, mert magával hordja mérgét; a kovához, mert mindjárt szikrát hány, ha ráütnek;

az üres fazékhoz, mert mindjárt szétpattan, ha a tüzre teszik.

A család

(Második közlemény.)

KISÉRT A MULT

Öltöztetek föl azért, min: az Istennek választottai, szentek és szeretetek, könyörületet, szívvel, jóságosságot, alázatosságot, szelidséget, hosszútűrést. Elszenvedvén egymást és megbocsájtván kölcsönösen egymásnak, ha valakinek valaki ellen panasza volna, miképpen a Krisztus is megbocsá ott néktek, aképpen ti is. (Kol. 3. 12—13.)

Az elmúlt számban azokat az okokat kezdem felsorolni, amelyek egy boldog, nyugodt családi élet leélését az asszony részéről megnehezítik. Akkor arról szóltam, hogy mily teherként hat, ha az asszony tulságosan »kardos menyecske« és vezényszavaitól hangzik a ház. Szomorú és visszataszító látvány. De nemcsak a családi életben, hanem a gyülekezetben is. Ezért ír erről Pál apostol is, mikor az asszonyokat csendességre inti. (I. Tim. 2. 12.) Ha egy ilyen természetű nő becsületes őszinteséggel megvizsgálja viharos kitérőseinek eredményét, szomorúan fogja látni, hogy a hangos dörgések között szakadó szózápor több kárt okozott, mint hasznót hajtott és elpazarolt erőlködése távolról sem hozta meg azt az eredményt, amit remélt.

De van egy másik ok, amiért annyi boldognak indult házasság az egyik fél számára szomorú vesszőfutássá válik, míg a másik fél élete nyomott, keserű hangulatban perog a sir felé. És ez az az eset, amikor kísért a mult és a krisztusi megbocsátás lelke nem tud olyan sürű fátyolt borítani arra, hogy teljesen befődjé azt. Amikor elfáradva lerogyunk Krisztus keresztje alá, mindnyájan egy büntől sáros, szennyes utra tekinthetünk vissza. És ennek-a bűnnek piszkos sara ráfröccsent gyermekkorunkra, bemocskolta az ifjúságunkat és nagyon sokan megtépázott multtal eveznek be a házasság révébe. Akár férfi, akár nő. Pillanatnyilag úgy látszik, mintha ezeknek a régi dolgoknak dudáját elnyomná a boldogság rózsája, de talán csak egy-egy nehezebb pillanata kell az életnek, hogy az »ifjúkori bűnök« emléke megfertőzze egy házaspár életét. Talán a te házastársadnak életében volt valami, ami megkeseríti a szívedet, ha rá gondolsz? Talán vétkezett ellened, megkárosított anyagilag, erkölcsileg? Van olyan nő, aki nem tudja feledni, hogy férje nem rajongott valamikor az ő édesanyjáért és a férjnek még ma is sok keserű szemrehányást kell ezért elszenvedni. Talán a te férjed is megbántott téged, hitetlen korában durva volt hozzád, sok keserűséget okozott, keserves kereseted elköltötte. Talán fiatalkori botlásának sötét árnyéka kíséri őt és te keserű szemrehányást érzel vele szemben. Meg-megragadsz egy-egy, a sától eléd tolt alkalmat és ha másképpen nem is, hát egy-egy odavetett csipős megjegyzés-e' eléje

tárod a bűnt. Eszébe juttatod, amit ellened vétett. Ismerek egy házaspárt, aranyos, törekvő emberek, már az élet delén túl vannak. A férfi még fiatal korában, valami hirtelen elhatározásból — mondjuk, könnyelműségből — otthagya a vasutat. Most itt állanak az öregség küszöbén. Nincstelenség az ajtó előtt, a szegénység az ablakon néz be. A bácsika, szegényke, szorgalmasan jár munka után. De azért mily gyakran kell hallgatni a feleségétől azért, hogy harminc évvel ezelőtt elhagyta az állását. Azután kiszámítja, hogy már mennyi nyugdíj volna, ha ottmaradt volna. Magam is fültanuja voltam ilyen szemrehányásnak. Ilyenkor szegény bácsi, szomorúan leforrázva kullog ki. Hagyjuk el a »volnákat«, ne a mult volnáit keserű gyökereink rágódjunk, hanem Jézusban gyökerezve teremjük a megbocsátás isteni gyümölcseit. Szeretettel kérek, hogy tanulj meg megbocsátani és feledni. De nemcsak látszólag, hanem valósággal. A mult emléke ne csupán tetszhalott legyen, amely fölébredhet, hanem tünjék el egészen életedből. Megbántott téged házastársad, vétkezett ellened? Óh, bocsáss meg neki: Azt mondd talán, hogy igen, megbocsátasz, a seb beheggedt, de a sebhely csak ottmaradt. Nem. Ha igazán Jézushoz vitted, akkor nem marad ott a sebnak még a helye sem. Nem marad semmi nyoma. Nem maradhat! Nézd, egyszer az Ur Jézus egy száradtkezű emberrel találkozott a zsinagógában. (Máté. 12. 13.) És meggyógyította annak beteg kezét. Mit olvashatsz tovább? — »És az kinyújtá és olyan éppé lőn, mint a másik.« — Milyen lett? Mint a másik. Az inak nem maradtak összehúzódva. Nem maradt egy kicsit talán rövidebb, hanem ép és egészséges lett teljesen. Olyan, mint a másik. Nem maradt vágás, varrás nyoma, heg, vagy ránc a bőrön, hanem teljesen rendbejött minden. Az emberi tudomány persze nem tud nyomtalanul dolgozni, az emberi okoskodás nem tud feledni és szabaddá tenni a multtól, de Jézus tud. És Ő nem végez fél munkát. Ha azután az Ő szeretete szívedbe költözött, házastársad régi bűnei, tévedései, bántalmái, teljesen eltűnnek emlékedből, mert akkor valósággá válik, hogy: — »A szeretet nem rójja fel a gonoszt, de mindent elfeled.« (I. Kor. 13. 5—7.) És ezen a komoly feledésen és megbocsátáson keresztül igazi béke, szeretet költözik hajlékodba. Házastársad, ki amugy is szenvedett az ellened elkövetettek súlya alatt, megtanul becsülni téged és akkor szívből imádkozhatod: — Bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek. A Példabeszédek 17. 9-ben ez áll: — Elfedezi a vétkeket, aki keresi a szeretetet; aki pedig ismételtelen előhoz egy dolgot, elszakasztja egymástól a barátságosakat is. — Igen, a mult legyen a hátunk mögött. Ha azt kérjük az Urtól, hogy vesse háta mögé álnokságainkat, akkor mi is vesszük oda azt, kivel egy megszentelt életben akarunk egymás épülésére együtt élni, nézvéen — nem a multra, hanem a hitnek fejedelmére — Jézusra.

Liebstöckl.

IMA

Oh, ne hagyj, Uram, haboznom,
Lankadoznom!
Utadról letérni sem.
Nyujtsd kezéd, hogy el ne essem,
Meg ne vessem
Szent parancsod, peccre sem!

Jőjj, tekintsd meg gyöngé néped:
Oh, mi tépett!
Kösd be, gyógyítsd sok sebét.
Jőjj, vezesd a régi utra:
Járjon újra
Rajt' s ne vesd meg, hogyha vét!

Támogasd, hogy el ne essék;
Szent szövetség,
Mit te véle rég kötél:
Ezt tekintsd. Tartsd meg ebbe' —
S kösse egybe
Égi, tiszta, szent kötél.

Töltsd ki Lelked hű szivekbe;
Forrjon egybe,
Kit csak véred szerze meg.
Kéz a kézbe', szív a sziven;
Küzdve hiven,
Égi üdvét nyerje meg!

Néped ajka — bármi gyenge —
Egyre zengje
Győzedelmi szent. Neved.
Jézus! Jézus! szóljon újra —
S lángra gyulva
Zengjen hálaéneket.

K. Gy.

Jézus Krisztus tegnap és ma és örökké ugyanaz 2. id. B. 8

(Bizonyágok fellege.)

Sokan elhiszik, hogy Jézus Krisztus tegnap volt. Élt, munkálkodott, sőt csodát is tett a multban. De az »akkor volt« — mondják még azok is, kiknek vallásuk, keresztlevelük, egyházuk van; de ezzel a Krisztussal közösségük nincs. Azután elhiszik, hogy örökké lesz. Lesz majd ott a tulvilágon, ha meghaltunk. De Jézus mást mondott. Ő így bucsuzott tanítványaitól: — »Én veletek vagyok a világ végezetéig.« És fenti ígék sem azt mondja, hogy tegnap volt és örökké lesz, hanem egy nagyon fontos kijelentést tesz, biztatást ad, örömmel ajánlkozó meg, amikor azt mondja: és **ma** és örökké ugyanaz.

Valóban, Ő ma is ugyanaz. Karja nem rövidült meg, szeme nem homályosult el, füle nem dugult be, szeretettől izzó szive nem kezd kihűlni

és bőségének tárházából kiapadhatatlan bőséggel ontja kegyelmének és szeretetének bizonyágait azok számára, akik találkoztak vele és karjukat feléje nyujtották és örömtől és bűnbánattól könnyes szemeiket ráfüggesztették.

Jézus Krisztus ma is ugyanaz. Ezt hirdeti az az alábbi néhány kis történet, melyeket bpesti testvéreim mondtak el. De bizonyára történnek hasonlók máshol is. Ne rejtjük véka alá, hanem akarjuk Jézusunk dicsőségét hirdetni ezeken keresztül is és közöljük, hogy lássa a világ: Jézus Krisztus tegnap és **ma** és örökké ugyanaz.

Az alázatosnak kegyelmet ad

A Lehel-piacon van egy cukorka-árusító helyem. A multkor éjszaka nagy szélvihar volt és bizony alaposan megtépázta a piacot is. Fölforgatta az én asztalommat és a szomszédomat is. Amikor végre rendet csináltunk volna az árusítóhelyen, a szomszédom az ő holmiját rárakta az én, már tiszta papírral letakart asztalomra. Ezt nem hagytam szó nélkül. És föltámadott bennem az ó-ember, alaposan kifakadtam és méltatlankodtam. De csakhamar szomorúan öntudatra ébredtem. Igen, ez vagyok én. Oh, én akarok Jézusomnak szolgálni, szeretem Őt, átadnám az életemet neki, de ilyen kis kárt nem bírtam szó nélkül elszenvetni. Nagyon bántott a dolog. Bármibe kerül, ezt rendeznem kell. És később odamentem a nőhöz, megmondtam neki, hogy bocsásson meg, hogy én oly csunyán viselkedtem. Nagyon sajnálom a dolgot, mert én az Ur Jézus gyermeke vagyok, szeretem az Urat, de a sátán becsapott és helyt adtam az ó-embernek és szégyent hoztam Megváltómra. Mig beszéltem, könnyeim végigfolytak arcomon, de könnyezett a szomszédom is, kitől bocsánatot kértem. Természetesen megbocsájtott. De az Ur még nagyobb örömet is tartott e megalázkodáson keresztül számomra. Kitől bocsánatot kértem, vágyakozva érdeklődött az Ur iránt. Beismerte, hogy ő is gyenge, erőtelen, ideges és vágyik találkozni azzal, aki engem is megváltott és nekem erőt adott és kérdezte, hogy hova járok. Bizonyágtételemmel többen szem- és fülszünet volt, kiknek azután szólhattam az én nagy szomorúságomról és Jézusom végtelen szeretetéről.

Özvegy asszony két fillérje

Hetekkel ezelőtt történt — beszéli egy másik testvér —, a szó szoros értelmében az utolsó hat filléremet tettem a kosárába, Isten oltárára. Nem tudtam, hogy mi lesz, hogyan lesz, de odaadtam. Este hazamentem és férjem, aki akkor mint soffőr volt alkalmazva, egy pengőt tett eléem, mint főnökétől kapott ajándékot. Hogy az Ur intezte a dolgot, leginkább kitünik abból, hogy addig a főnök maga tiltotta meg vendégeinek, hogy férjemenek valamit adjanak, mig ez alkalommal éppen ő maga adott pénzt neki.

Ugyancsak hasonló módon megisméltődött az eset e hónapban is. Ekkor utolsó tíz filléremet

tettem Isten oltárára. Ekkor férjem már egy nagy áruháza raktárában volt alkalmazva. Onnan hordta fel az árucserékbe a portékát. E napon azonban az árukihordáshoz osztották be autóra, úgyhogy a vevőktől 1 P 70 fillért kapott. Valóság, amit Istennek ígéje mond: — Gyermek voltam és megvénhedtem, de nem láttam, hogy elhagyottá lett volna az igaz, magzatja pedig kenyérkéregetővé. (Zsolt. 37. 25.)

H I R E K

A Bibliatársulat jelentéséből néhány érdekes és jellemző adatot közlünk. A Bibliatársulat 100-nál több fiókjában, 1100 bibliatársulat és áruszó van, alkalmazva. Ujabbán a járhatlan vidékeken a rossz utak miatt, mint pl. Indiában, Spanyolországban, Argentínában, valamint Északafrikában, a bibliaterjesztők kocsiával járják be az egymástól nagyon távol eső falvakat.

A Bibliatársulat megalakulásától kezdve, tehát 131 év alatt, kerek 464 millió Bibliát és bibliarészt terjesztett szét, amelyre nem kevesebb, mint 24.414.218 angol fontot fordított. A mi pénzünk szerint kb. 660 millió pengőt. Magyarországon nagy a nyomor és szegénység. Az elfásult nép szívébe nem igen férkőzik be a reménynek csak egy kis sugara is. Mindemellett az elterjesztett Bibliák száma nem csökkent, sőt inkább egy kissé növekedett. Az elterjesztett Bibliák száma 1934-ben 61.108 darab volt az 1933. évben eladott 60.909 darabbal szemben. A bibliaterjesztő munkája az ilyen viszonyok mellett, igen nehéz. Protestáns vidékeken az Isten ígéje utánvaló éhség határozottan észlelhető. Katolikus körzetekben ellenben, ahol a papság ellenzi az »angol« Bibliának még a kézbevétele is, ez nem észlelhető. Öröndetes tényként állapítható meg, hogy az egyszerű nép sokkal gyorsabban fogja fel a Biblia igazságait, mint az intelligens, művelt ember. Egy urinőnek, aki a Bibliát »szektás« Bibliának nevezte, a bibliaterjesztő azt válaszolta: — Méltóságos asszonyom, ön valószínűleg úgy vélekedik, hogy a jó Isten minden vallás részére külön-külön Bibliát íratott? A Szentírás minden ember részére egy, csak az emberek magyarázzák azt különféleképpen.

A jelentés beszámol öröndetes és szomorú dolgokról. Legtöbbit szenvednek a kínai kolportörök. A bálványok szolgálatában álló papok félrevezetik a népet és a feldühödött csócselék hébe-hóba alaposan elveri az »angolok« szolgálatában

álló bibliás embert.« A jelentés fénypontját azonban mégis az öröndetes hírek képezik. Pl. egy nem protestáns uriember a következőképp szólitott meg egy kolportört: — Életemben sok nehéz munkát végeztem és sok kemény megpróbáltatáson mentem keresztül. Mindezekben a küzdelmekben az erőt és biztatást abból az Ujtestamentumból nyertem, amelyet öntől vettem. Naponta ebből merítem lelki táplálékomat.

Évi konferenciánk — melyen püspökünk, Nuelsen János elnököl — 1936 március 5-én reggel kezdődik. Ezt megelőző estén lesz a megnyitó ünnep, melyen a különböző üdvözlőbeszéd hangzanak el. Ne felejtjük az Ur elé vinni imáinkban a konferenciát.

Az evangelizáló napok folytak szépen. Mindenfelé öröndetes élénkség észlelhető. Az Ur meglátogatja népét, amely könyörög. Ne szünjünk meg szilárdan hinni az imádságot meghallgató édes Atyában és Benne vetett bizalommal hordozzuk bátran és lelkes tüzzel előre zászlaját. A világnak sohasem volt nagyobb szüksége Üdvözítőre, mint ma. Mondjuk meg örömmel, mit cselekedett velünk és rajtunk a Megváltó. Ezideig — értesülésünk szerint — novemberben Löbel János györkönyi prédikátor Kaposváron, Liebstockl Jenő budapesti prédikátor Döbröközön és Dombóváron evangelizáltak. Decemberben még Löbel tv. a budapesti magyar gyülekezetben tartott szépen látogatott evangelizációt.

Okt. 13-án tartotta a szegedi gyülekezet aratóhálaadási ünnepélyét. Mivel ez volt az első, bizonyos kíváncsisággal néztünk ezen nap elé. Délelőtt az Ur asztalához járultunk, hogy megköszönjük az Urnak legnagyobb ajándékát, bűneinknek bocsánatát. Délutánra a tanyai testvérek is szép számmal érkeztek meg, hogy az Ur áldásával szépen feldiszipített teremben együttesen adjunk hálát Istennek. Mikor 2 órai együttlét után ki-ki otthonába tért, mindenki úgy érezte, de hamar múlt el ez az ünnepély. Adja az Ur, hogy szívünkben tovább is adjunk hálát és ünnepeeljünk a szürke köznapokon is.

Temetés Dombóváron. A dombóvári gyülekezet nov. hó 3-án temette el egyik legrégebbi tagját, a kedves Varga nénit. Az elköltözött testvér testileg sokat szenvedett. Kétizben is eltörte a lábát. Az első alkalommal az Ur meghallgatta azon kérését, hogy legalább annyira javuljon állapotja, hogy a gyülekezetbe tudjon járni. Amikor csak tehetett, ha bortal sántikálva is, de felkereste a közösséget. De egy pár évre rá, ismét eltört a lába. Ez már teljesen ledöntötte, úgy, hogy nem tudott többé lábbaállni. Vargáné tv. 78 évet élt és ebből 10 esztendő az Urral való szoros kapcsolatban töltött. Temetése vasárnapra esvén, sokan kísérték el utolsó útjára. Prédikátora Pál apostol szavaival bucsuztatta: — Krisztus az én életem, a meghalás nyereség. (Fil. 1. 21.) Igen, a meghalás nyereség volt számára, mert találkozása volt Krisztussal, Ki megbocsájtotta neki is minden bűnét és így Megváltója lett neki is, mint Pálnak volt.

Fájdalommal, de megnyugodott szívvel bucsuzott el a gyülekezet elköltözött testvérétől, hittel és reménységgel abban, hogy Jézusunknál egy boldog viszontlátásban találkozunk, hogy soha többé ne legyen részük egy elválás fájdalmaiban. Ennek kell erősíteni és megvigasztalni a hozzátartozókat, mert ezt a vigaszt nem emberek adták, hanem a minden vigasztalás Istene.

Egy ritka szép könyv jelent meg a minap. Nem magyar eredeti, de remek fordítás franciából. Özv. Varga Gyulánénak tartozunk hálával, aki nem sajnálta a fáradságot, hogy az »Egy Jélek arcképe« című kis könyvet lefordította. Senki sem olvashatja e munkát áldás nélkül, de különösen leányoknak a leghasznosabb lelki táplálékot nyújtja.

Novemberben meghalt St. Andrae-ban Kettentbach Jakab főesperes. Egy évet töltött az ottani biblia-iskola élén. De azelőtt is lelkes barátja volt minden Krisztusban őszintén hívő embernek. Vezető állásban volt hosszú éveken át, de ez nem akadályozta meg őt abban, hogy apró konferenciákon is részt vegyen, ahol »hívő« emberek együtt ápolták a keresztyén közösséget és imádkoztak. Ezért szerették és tisztelték őt nem csak saját egyházában, hanem mindenütt, ahol ismerték. Fájlaljuk korai elköltözését. Nagy reménycink fűződtek a bibliaiskolában végzendő munkájához. De az Ur akaratában megnyugszunk, tudván azt, hogy bár Ő elszólítja gyakran legnemesebb szolgálait, munkája mégis előrehalad.

A Magyar Keresztyének Naptára leszakítás bibliai tömbnapról 1936-dik évre megjelent. A naptárlapok bibliamagyar-átának írói dr. Kapi Béla és dr. Ravasz László püspökökkel az éükön nem üres elmélkedéseket nyújtanak, hanem nagy megtapasztalásokat közölnek az élő Istennek valóságos szeretetéről. Ez évfolyamban sok új szerző állott be a régiék sorába. Ez is bizonyítja azt, hogy a naptár páratlan szolgálatát mind többen és többen értékelik. Kapható a naptár könyvalakban is. Ára: hátállal vagy könyvalakban 1 pengő 60 fillér, csak maga a tömb 1 pengő 20 fillér. 10 példányon felül 25 százalék árengedmény. Kapható a Bethánia-Egylet könyvkereskedésében, Budapest, VIII., Gyulai Pál-u. 9.

Vasutas bibliaórák Budapestn. (Az alábbi sorok közlésére kérték fel bennünket.) A Nemzetközi Vasutas-Misszió magyar csoportja minden pénteken este 7 órakor a Bethánia-Egylet VIII., Gyulai Pál-u. 9. I. emeleti helyiségében vasutas bibliaórát tart, melyet egy kisebb csoport már háromnegyed éve hűségesen látogat. Mivel ezeknek a bibliaóráknak a gazdag tartalma minden résztvevő számára nagy áldást és lelki örömet jelent, a rendezőség felhívja a lap vasutas olvasóit is, sziveskedjenek a bibliaórákat buzgón látogatni és ezáltal közelebb hoznia Nemzetközi Vasutas-Missziónak azt a kitűzött célját, hogy Jézus Krisztus a vasutasok életében is elfoglalja a maga vezető helyét és rajta keresztül sok-sok embernek válhassék áldására.

Gondolatok az Igéhez

(Prédikáció vázlatok)

Máté 6-6. Csodálatos utasítás az imára. Az ima meghallgatásnak föltételei és utasítás, hogy hogyan imádkozzák. Jézus e kérdés-e is megadja a választ.

I. — Menj be belső szobádba. E nincstelen világban nem különösnek hangzik? Akinek csak egy kamrácskája van, vagy csak ágyrajáró, hol mehet az a belső szobába? Az ő szívébe! Szívem legbelsejébe menjek. Szívem mélyén, legbelsőbb zugában akarjak az én mennyei Atyám elé borulni. Engedjem be oda az Urat és őt szóljak hozzá. Akik nem szívüknek legbensőbb kamrájukban találkoznak Istennel, azokra mondja az Ur Jézus a próféta szavait idézve: E nép ajkával közeledik hozzám, de szívében távol van tőlem. Amikor beszélni akarsz az Urral, szíved legbensőbb szobájába vonulsz-e vissza?

II. — Zárd be az ajtót. Ezt nagyon jó, ha a valóságban is megteszi az, aki imádkozni akar. Bezárja az ajtót. Mjért? Hogy semmi se zavarja a közösséget. Sokan bezárják a szobaajtót, amikor imádkoznak, de nem zárják be lelkük ajtaját és ezért mindenféle alkalmatlan, sőt gonosz gondolat zavarja őket. Ilyen bezárkózás elősegítése a hívők-nél, ha behunyt szemmel imádkoznak.

III. — Mily dicső, hogy Atyámhoz szólhatok. Nem egy öldöklő hatalmassághoz, hanem egy szerető mennyei Atyához, Aki titkon néz.

Titkon. Ha nem is akarom, akkor is. Vagy ha azt gondolom, hogy ő nem néz, akkor is szent szemem rajtam függ. És megfizet. Mindenkinék. Neked, hogyan fog megfizetni? Jöjj Jézushoz, hogy a fizetés napján melletted álljon.

—o—

I. Móz. 40-9. Az én bűneimről emlékezem e napon.

I. — Hosszu két esztendő telt el, míg a főpohárnok így kiáltott fel: Sokszor azt gondoljuk, hogy valami már régen a feledés tengerébe merült és egyszerre csak megérinti a lelkiismeretünket és azt kell kiáltanunk: Az én bűneimről emlékezem e napon. Így kiáltott fel Herodes is, midőn Jézusról hallott: Keresztelő János támadt fel halottaiból, kinék én fejét vétettem (Márk. 6-16.) Így kiáltott fel Judás is: Elárultam az igaz vért. Bűne tudatára ébredt és egyszer így lesz nálad is.

II. — És ezek már nem fogják másra, nem mentegetik magukat, hanem azt mondják: Én tettem. Az ítéletnél is annyira látni fogja mindenki a maga bűnét, illetve azt, hogy ő maga a bűnös, hogy nem fog eszébe jutni, hogy másra tolja azt, mert a megvilágosodott lelkiismeret csak őt fogja vádolni. És erre neked is kell gondolnod. Nem hivatkozatsz emberekre és körülményekre.

III. — És mi volt a főpohárnok bűne, miről megkellett emlékeznie? Talán gyilkolt, rabolt, lopott, vagy paráználkodott? Nem. Egyszerűen megfledkezett arról, hogy egy lelket kiszabadítson

fogságából. Könnyelmű feledékenység. Nem József kérésének teljesítése volt az első számára mikor megszabadult. Nem vagyunk mi is könnyelműek e téren? Sokszor megfélekedünk másról, ha mi kiszabadultunk. Fölkiáltunk-e mint a főpohárnok, hogy ez az én bűnöm. Nem kis hibám, nem rossz szokásom, hanem — bűnöm.

IV. — A főpohárnok megfélekedett József-ről. De mily dicső, hogy az a Megváltó, aki nem feledkezett meg a latorról, nem feledkezik meg rólunk sem. Csak kérd Öt, ki a bűn fogságában vagy és Ő kiszabadít.
— I. j. —

SZERKESZTŐI ROVAT

(E rovatban minden hit- vagy lelkiéletbe vágó kérdésre szeretettel válaszolunk. Levélben csak válaszbélyeg beküldése esetén felelünk.)

Ezen új esztendő küszöbén valamennyi munkatársainknak és k. olvasóinknak Istentől gazdag áldást kívánunk. Legyen mindnyájunk számára ezen új év alkalom a szolgálatra. A világon oly sok tennivaló van. Bár csak mindegyikünk meglátná a részére kijelölt alkalmakat és az Üdvözítő nevében és erejében láthatna azok megvalósításához.

A napokban egy vezető egyházi lapban olvastunk valamit, ami kimondhatatlan örömet szerzett nekünk. Csak egyet akarunk kiemelni, mert ez sok más egyebet tételez fel és belőle is sok minden következik. Szószertint idézzük: »Minden egyházi élet küzdelem — bárhol a nagyvilágban — akörül most, hogy hogyan bontakozhatnék ki az egyház a »világ« öleléséből, hogy az egyháztagság valami más jelentést, mint »felekezeti hovatartozását« egy ide, vagy amoda való »lakosnak«. — Sajnálom, hogy helyszüke miatt tovább nem folytathatom az idézetet, de elég ez, hogy mindnyájunknak örömet szerezzen. Ha már régen lehetett volna ilyen olvasni, sok minden másképpen állana ma a »hivó« fronton. De még soknak kell történni, hogy a helyzet megjavuljon. És ez meg is lesz, hála Istennek!
(T.)

Luk. 10. 34. Ne tessék az itt előforduló »vendégfogadó« szó alatt korcsmát vagy a mi elgondolásunk szerinti fogadót érteni. Az ilyesmi a bibliai korban még ismeretlen volt. Ezek abban az időben egész egyszerű, kezdetleges szállások voltak, amelyben az utas — esetleg a szabad ég alatt — eltölthette az éjszakát. Az utas egyébként könnyen talált barátokat, akik őt szeretettel befogadták. A karavánok számára pedig bekerített udvarok voltak, u. n. khánok, ahol a tulajdonosnak csak néhány fillért kellett a szállásért fizetni. (I. j.)

Szabad-e hazudni parancsra? Hazudni semmi körülmények között nem szabad. Sem parancsra, sem érdekből, sem tréfából. Vannak, akik különbséget tesznek hazugság és hazugság között. Pedig

erről Istennek Igéje mit sem tud, ellenben azt határoztán állítja, hogy Istennek országából kívül maradnak, kik szeretik és szólják a hazugságokat. (Jel. 22. 15.) Az emberi természet megalkudna, amikor arról van szó, hogy anyagi érdekei veszélyeztetve vannak és üzleti szempontból természetnek és megengedhetőnek tartja a kényszer-hazugságot. De így csak az beszél, aki még nem állott igazán a hit talajára. Azután mit mond az Ur Jézus? Aki meg akarja tartani életét, elveszti azt, aki pedig elveszti az ő életét érettem, megtalálja azt (Máté 6. 25.) Ha Ön meg akarja tartani a földi életet, hazugság árán elveszti azt az örök élet számára. Engedelmeskedjék inkább Istennek, mint embereknek. Ezt mondta Péter is a tanács előtt, legyen ez az ön jelszava is és meglátja, hogy az Ur az Ő kegyelmének tárházából bőségesen pótolja igazi, soha el nem vehető örömeit. Tréfából se mondjon va'ótlant. Isten gyermekeinek szava mindenkor legyen igen-igen és nem-nem. A ti beszédek mindenkor kellemesen fűszerezett legyen, ezt mondja az Irás. És ez az irányadó még a vidámság között is. Egyszer két hívő keresztyén sétálgat a mezőn. Egyszer fölkiált az egyik: »Ni-ni, ott repül egy ökör!« A másik teljes komolysággal fürkészve föltekint az égre. »Óh, hát te elhitted ezt a tréfát?« — kérdi az egyik. »Igen, inkább elhiszem, hogy egy ökör repül, mint egy hívő hazudik.« — Ehhez tartsuk magunkat.
(I. j.)

K. Gy. F.-mocsolád. Kedves soraidra, úgy gondolom, a legmegfelelőbb és legérthetőbb válasz, hogy már az egyiket közöljük is. Bőséges áldást kedves mindnyáatoknak, úgy a gyűlekezei, mint irodalmi munkáll odáshoz.

Többekről. A bibliában előforduló mértékek eredetéről és számításairól jelenleg nincsen módunkban hosszabban értekezni. De tájékoztatásul leközlöljük a legfontosabb mértékeket. Ürmértékek. Szilárd tárgyakra. Egy efa: 36.44 liter, Egy khor, vagy korus: 10 efa, vagyis 364.4 liter. Folyadékokra: 1 hin: 6.074 liter, 1 batus: 6 hin: 36.44 liter. — Súlymértékek. Közönes formájú súlymértékek voltak. Talentum: 58.944 kg. Mina: 1660 talentum: 982.4 gramm, sekel (siklus): 16.37 gramm. — Hosszmértékek. A babiloni rőf: 49.5 cm, a szent rőf: 55 cm. Egy láb: 33 cm. Stádium: 185 m. Egy római mérőföld: 1478 m. Egy szombati ut 1575 m. Egy napi járó föld (II. Kir. 5. 19.) kb. 30 kilométer.

Kiadó: Keresztyén Könyvesház korl. fel. Szövetkezet. Budapest, VI., Felső Erdősor 5.

Megjelenik évente tizszer.
A szerkesztésért és kiadásért felelős

Tessényi-Jakob János.
Budapest, VI., Felső Erdősor 5. III. 28.

Nyomta: Faragó Imre könyvnyomdája Kispeszt, Üllői út 85 szám. Telefon: 46—9—41.